

ENDAVANT!

Lev Trotski

(Vperiod, 2 de juny de 1917)

Versió catalana feta per Alejo Martínez des de: "¡Adelante!", en 1917. *Escritos en la revolución*, Centro de Estudios, Investigaciones y

Publicaciones "León Trotsky", Buenos Aires, 2007, pàgines 85-87.

El nostre periòdic intenta convertir-se en l'òrgan del socialisme revolucionari. Aquesta declaració hauria estat suficient un temps enrere. En l'actualitat, aquestes paraules han perdut el seu valor. Perquè, tant "socialisme" com "revolució", són professades per tals elements, tals classes, que, en la seua naturalesa social, pertanyen al camp de l'enemic amb el que no podem conciliar. Els periòdics de la premsa groga s'anomenen a si mateixos socialistes, no partidaris. Els periòdics finançats pels bancs recorren als colors camuflats del "socialisme pràctic", així com els edificis dels bancs penegen, per a la seua seguretat, les banderes roges de la revolució.

Aquest creixement febril del socialisme i aquest camuflatge substituït del socialisme són un poc més inesperats, ja que fa poc de temps enrere (en la fase més primerenca de la guerra), el conjunt del món capitalista parlava d'un col·lapse total del socialisme. I, així com en passant, en aquest tremend cataclisme que la guerra portà en el seu despertar, el socialisme internacional hagué de passar un test crucial. Les organitzacions més poderoses de la Internacional capitularen davant el fetitxe de l'estat capitalista i, sota l'estendard totalment deshonest de "la defensa nacional", donaren la seua benedicció a l'exterminació mútua dels pobles europeus. La fallida del socialisme, l'última esperança de la humanitat, fou encara més tràgica que tot l'assassinat i tota la destrucció de la civilització material.

Però el socialisme no morí. Simplement se soterrà en la seua terrible crisi interna, les seues limitacions nacionalistes, les seues il·lusions oportunistes. Al cresol d'aquesta guerra les masses treballadores han portat a terme un procés de purificació de l'esclavitud espiritual de la ideologia nacional i d'enduriment de l'odi irreconciliable envers l'estat capitalista. Al lloc dels líders de la II Internacional (els Scheidemann, Guesde, Vandervelde, Plekhanov, que foren a la fallida davant tan gegantins fets), sorgiren nous líders, que floreixen davall els atacs violents de la nova època. Karl Liebknecht, Fritz Adler, Macklin, Høglund i tants d'altres: aquests són els pioners i els constructors de la nova internacional, la III Internacional, que s'erigeix en les tempestats de la guerra per a trobar-se amb les tempestats de la revolució social.

En aquesta crisi del socialisme el pitjor encara està per venir, davant de nosaltres. La Revolució Russa és el començament de la gran marea europea. La burgesia està intentant amb tot el seu poder domesticar la Revolució Russa i que no surta dels marcs nacionals. Per això la burgesia es camufla darrere de la

minoritària defensa del socialisme. Els servents de la burgesia i els seus agents polítics fan tots els seus esforços, en nom de “la defensa i la unitat nacional”, per a castrar el proletariat, per a arrancar-lo de la Internacional i per a subjugar-lo a la disciplina d’una guerra imperialista. Considerem que aquesta política és un enemic mortal per als interessos del socialisme. “La defensa revolucionària” és el segell propi del socialpatriotisme rus. Sota la màscara del populisme o del “marxisme”, aquesta “defensa revolucionària” en realitat implica un abandó inalterable de la política independent del proletariat, i comporta el verí del xovinisme i una completa degradació de la ideologia proletària.

La lluita contra la influència desintegradora del socialpatriotisme i en defensa dels principis de l’internacionalisme proletari serà una tasca fonamental d’aquest periòdic.

Traiem el primer número d’*Endavant* en moments en què l’internacionalisme avantatja als “defensors nacionals” entre les bases del proletariat de Petrograd. El nostre periòdic ajudarà, confiem, a aquest benvingut procés, aprofundint la formulació de la qüestió, més del que pot fer-se en la premsa diària, i per mitjà d’una lluita sense quarter per a fusionar tots els corrents de l’internacionalisme revolucionari. Amics! *Endavant* espera la vostra simpatia i el vostre suport.